

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, plața mare Nr. 22.
Scrisorile nefrancate nu se primesc. Manuscrisurile nu se returnează!
Birourile de subscripțiuni:
Brașov, plața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena *Hudolf Mosse, Haasenstein & Vogler* (de Haas), *Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelt, J. Danenberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein & Nemel*; în Frankfurt: *G. L. Deubert*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețul inserțiilor: o serie garsondă pe o coloană 8 or. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarife și învoială.
Reclame pe pagina III-a o serie 10 cr. v. a. s. s. 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL III

„Gazeta”iese în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se primumeră la toate oficiile postale din țară și din afară și la d. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare Nr. 22, etajul I.; pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a. s. s. 15 bani.
Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 29.

Brașov, Lună, Marți 7 (19) Februarie

1889.

Episcopul Ioan Popasu.

Brașov, 6 Februarie v.

Numai Sâmbătă primăram sciura întristătoare, că vrednicul și de toți iubitul Episcop al Caransebeșului zace greu bolnav, ér Duminecă ne și comunică telegraful, că viața acestui arhier, atât de scumpă neamului românesc, s'a stins.

A trebuit și octogenarul episcop al Caransebeșului să dea tributul său nemilosei sortii omenești, dér să mărturisim cu toții: ne-a părăsit cu toate aceste precurându, căci deși era împovărat de anii vieții, bătea în pieptul său o inimă sinceră românescă, care ne făcea să sperăm încă mult delă densusul.

Numele lui Ioan Popasu este strâns legat de istoria dezvoltării noastre naționale delă 1837 încôce.

Elu a fost unu din mândra pleiadă a acelor vrednici bărbați ai națiunii române, carți cu cuvântul și cu fapta au lucrat sincer și desinteresat pentru luminarea și liberarea neamului românesc.

Om înclinat spre fapte bune și nobile, Român de inimă, Ioan Popasu a fost timp de 28 de ani mândria și podoba Românilor brașoveni, a fost un adevărat păstor sufletesc al lor, povătuitor și ocrotitor lor în vremuri rele și bune.

Spiritul lui deștept l'a făcut capabil de a înțelege pe deplin înalta sa chemare, l'a îndemnat să se asocieze cu bărbații luminați și bine sântitori ai timpului său și să stăruie a săvârși fapte demne și mărețe românești.

Școlile române centrale din Brașov sunt un viu și neperitoru monument al acestor nobile stăruințe în timpul în care Ioan Popasu a servit biserica și națiunea sa ca protopop al Brașovului.

Ceea ce a săvârșit Ioan Popasu, ca episcop al Caransebeșului în timp de 22 de ani, mărturisesc iubirea și venerațiunea ce i-o dovedeau necurmat credincioșii săi.

Ioan Popasu a luat parte și la mișcările naționale ale Românilor în anii viforoși delă 1848 ca și mai târziu, și a mers cu poporul sprijinind aspirațiunile lui legitime.

De aceea, dice-se, fiindcă era era Român pronunțat, nu s'a recomandat spre înalta aprobare alegerea de Metropolit a lui Ioan Popasu.

Sorțea l'a dus la Caransebeș și aici a dat Ioan Popasu, ca episcop, dovești de ajuns, că a fost vrednic de încrederea ce o puseseră întrinsul lui bisericești greco-orientale.

Ioan Popasu a rămas credincios salutarelor și nobilelor sale principii, a rămas credincios poporului său. Pentru acesta poporul l'a și recompensat prin ovațiunile ce i-lea făcut cu ocaziunea iubileului de 50 de ani ai preoției sale și acum de curând cu ocaziunea aniversării a 80-a a etății sale.

Trăim în timpuri forte grele, când totu mai rar sunt bărbații conducători, carți se devotază cu trup și suflet intereselor poporului român. Jalea ce ne cuprinde dér la despărțirea de Ioan Popasu este în aceste momente îndoit de mare.

Cu adencă durere depunem pe mormentul prea demnului arhieru din Caransebeș omagele

noștre de pietate și de recunoștință și-i dicem:

Luptă bună ai luptat curgerea ai plinit și credința ai păzit. Faptele tale nobile și românești lumineze în veș ca o sfântă făclie în calea viitorului generațiunii!

† **Ioan Popasu, Episcopul Caransebeșului**, s'a născut în Brașov la 20 Decembrie 1808 din părinți români, nemtu de nemtu de preot, veniți din România delă Vălenii de Munte. Tatăl său, pe care l'a chemat totu Ioan, umbla îmbrăcat cu antier și giubea, și a fost negustor de pesce. Era un om vesel și regulat în afaceri, și ținea multu la numele său bun. Mamăsa Stana a fost o femeie vrednică, înțeleptă și blândă. „Parcă vorbeai cu un preot bătrân”, așa dice unu contimporan, „astfel de înțelepte și cinstite vorbe eșiau din gura ei. Rareori am vădut în viața o astfel de femeie înțeleptă și blândă.” Densu umbla îmbrăcat românesc cu ștergar alb pe cap.

Pe timpul acela școlile populare române din Brașov, existând mai multu după nume, copilul Ioan, bărbatul chemat mai târziu de Provedința a ridică școlile române din Brașov la starea cea mai înfloritoare, trebui să învețe să cetăscă și să scrie delă unu unchiu al său, *Costache Petrovič*, care trecu mai apoi în România. Studiile gimnastice și-le-a făcutu la gimnaziul evangelic săsesc din Brașov și la gimnaziul catolic din Sibiu (1829 și 1830). După terminarea cursurilor filosofice la facultatea din Clușiu (1831 și 1832) se duse la universitatea din Viena, unde studiă și termină cursul teologic în timp de 4 ani, delă 1832—1836. În anul 1837 ajunse preot la biserica sfântului Nicolae din Brașov, acolo, unde înainte cu 300 de ani, la anul 1580, diaconul *Coressi* înveța pe Români să se închine la Dumnezeu în limba maicei lor, *tipărind elu celu dinteu cele dinteu cărți în limba română*. Totu în anul 1837 Popasu fu numit

protopop al Brașovului, éra delă anul 1865 densusul conduse cu spiritul său diecesa Caransebeșului.

Idea conducătoare, amu pute dice principiu vieții lui Popasu fiindu „cultura nemului său românesc”, densusu s'a silit totdeuna să facă pe fii săi sufletești să înțelegă prețul invetăturii, să îmbrățeze cu căldură cauza școlilor, și să înduplece a aduce jertfe pentru școle avându convingerea, că *numai unu popor povătuș de lumina, ce o dá școla, e în stare a și crea o sorțe mai bună materială și morală*.

Urmărindu acestu scop, densusu încă de pe la anul 1843 începu a lucra neobositu pentru intruirea școlilor comunei bisericicești române din cetatea Brașovului cu ale bisericești sântului Nicolae din suburbiul Scheiu. Isbutindu a înfrăți aceste două comune bisericicești sub conducerea sa, se cumpără grădina din *Groveri* în Brașov cu prețul de 4400 fl. m. c., mai cu sémă din contribuiri benevole ale fruntașilor școlilor două comune, și spre acestu scop, voindu a premerge cu exemplu bun, a contribuit și densusu 500 fl., o sumă destul de însemnată pentru densusu, mai cu sémă în timpurile acelea.

Pe locu acesta se afă astăzi o măreță zidire, sub alu carei coperiș se adăpostesc unu gimnaziu completu cu 8 clase, școlile primare și școlile reale și comerciale, carți facu onóre nu numai Românilor Brașoveni și cu deosebire prea vrednicului conducătoru de odinioară, ci tuturor Românilor din imperiul Austro-Ungar, mai cu sémă, decă considerăm, că în aceste institute de învățământ se cresc și se lumineză astăzi peste 800 de tineri români.

Decă spiritul lui Popasu n'ar fi produsu nimic alta, institutul școlilor centrale române din Brașov creatu în prima linie de geniul său ar fi de ajuns a eternisa numele lui.

Déra Popasu și în patria sa adoptivă a Caransebeșului, unde se afă ca episcop de 22 de ani, a dat probe învederate despre aceea, ce póte produce energia, stăruința, iubirea de pro-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Printre Scoțieni.

după *Max O' Rell*.

Pentru noi cei de pe continentu Scoțienii sunt nisce supuși britanici, séu cu alte cuvinte Englesi, carți pórtă un felu de șapcă (cum pórtă în érna acesta domnele și domnișorele), sunt îmbrăcați cu unu šal și cu o rochiă scurtă cadrlată roșu, verde și cenușiu, când din cimpoiu, dér de altcum vorbesc englezesce, mănă roșbif și se jură pe Biblia.

Mulți chiar dintre Englesi împărtășescu ideile ce domnesc în generalu la noi despre locuitorii din nordul Britaniei mari.

Inșe niciodată două popóre ¹⁾ n'au fostu atât de aprópe unu delă altu pe planetul nostru, dér atât de depărtate în ceea ce privesce obiceiurile și caracterul lor.

¹⁾ Aici e vorba de poporul de rând. Clasele culte au apucat și obiceiuri cu totulu englese și diferă numai în privința vederilor politice și religioase.

Scoțienii Englesi! Să spui numai acesta la vre-unu Scoțian și vei vedé cum te primesce.

Scoțianul e supuș Britaniei, inșe decă-lu iai dreptu unu Englesu, elu spune repede: „Nu, domnule, nu sunt Englesu, sunt Scoțian!”

Elu e Scoțian și voesc să rămână Scoțianu, E mândru de naționalitatea sa și trebuie să-lu felicitămu pentru acesta.

Dintre toți cetățenii Regatului, mai multu séu mai puțin unu, amicul ²⁾ Donald este celu mai fin, celu mai solidu, celu mai pozitivu, celu mai stăruitoru, celu mai lucrătoru și mai de spirit.

Celu mai de spirit! Étu unu cuvântu mare.

Da, celu mai mare de spirit, fiă cu ertare umbrei lui Sydnei Smith.

Englesii cunosc atât de puțin pe Scoțieni, încātu când le spunea *O' Rell*, că va merge în Scoția să le țină conferințe, îi rideau în față.

Dér bine, amice dragă, îi strigau, nu

²⁾ Numele ce li-se dá Scoțienilor.

scii d-ta, că numai cu ajutorul cioncaului ai pute face sé între o glumă în capul unu Scoțian?

Și într'adeveru, din ziua când Sydnei Smith, de plăcută amintire, pronunță în contra Scoțienilor faimósa sentință, adecă: Că pentru a face pe unu Scoțianu să'nțelegă o glumă, este de lipsă o operațiune chirurgicală, bietul Donald n'a mai putut împedca generațiunile trecute și actuale ale Angliei să confirme judecata făcută asupra lui de celebrul *„Wit”* (om de spirit).

Inzadaru a putut Scoția produce pe: Smollett, Robert Burns, Walter Scott, Thomas Carlyle etc. Scoțianul a rămas, în ochii Englesilor, personificarea spiritului greoiu, unu bietu omu incapabil să facă altceva decātu rugăciuni și bani, și Londonezul, care n'a călătorit niciodată, *cockney-ul* (ómenii cei mai de jos, gură cască) care crede încă cu tărie, că Francesii d. e. sunt nisce creaturi misere, ce se nutrescu cu brósc și cu melci, acelu Londonezu, celu mai prostu animalu de pe lume, trece p'aci încolo, repetându la totu lumea: „Prost și greoiu ca unu Scoțianu”.

Dă-i înainte numai câteva minute unei faime false, unei minciuni órecare, și nu vei mai fi niciodată în stare să le ajung și să le îndreptezi.

In fapt inșe spiritul Londonezilor, ca sé nu dicem alu Englesilor, nu este la înălțimea Scoțianului. Glumele rele, jocurile de cuvinte, sunt pentru ei literă mórtă. Unu calambur ilu pune în încurătură și-i ridică pérul măciucă pe cap; cu toate acestea câteva anecdote ne voru proba, că Donald e om de spirit, unu spirit de bunu simț, are cu deosebire humoru, acelu humor fin, subtil, care ar trece prin capul unu *cockney*, fără a lăsa cea mai mică urmă, fără a face cea mai mică impresiune asupra lui.

De afirmat nu s'ar pute afirma, că esistă mai multu inteligentă în Scoția decātu în Anglia, dér se póte dice cu siguranță, că acolo esistă mai multu putere de a înțelege, mai multu *intellectualitate*.

Cockney-ul are trebuință de calambure, de jocuri de cuvinte, de glume banale. La teatru îi trebuie jocuri repede amețitoare (ca d. e. csardașul) și

gresu și activitatea neobosită a unui om inspirat de ideea predominantă a sufletului său.

Când a ajuns ca episcopu la Caransebeș, Popasu a aflat ca reședința o zidire veche devenită aproape ruină, era diecesa lipsită de institut teologic, de școală pedagogică, de tipografia diecesană și de totu ce este temelul progresului, și acestea toate s'au creat și sunt astăzi în ființă prin stăruințele sale neobosite.

Totu Popasu e, care a dispus a se introduce și în eparchia Caransebeșului conferințele învățătoresc, cari au datu ună avântă salutară instrucțiunei publice populare din întreaga diecesă a Caransebeșului. Elu e și înființatorul reuniunei învățătorilor din întreaga diecesă, contribuind și cu mijloace materiale pentru crearea fondului ei.

Și în sfârșit, decât vre-odată Caransebeșenii voru ajunge se și ai și ei gimnasiul lor românesc, precum ilu avem noi aici în Brașov, de bună seamă și în această privință Popasului îi va aparține o parte din merit, căci școla, sub ori-ce formă, fiă școală primară, fiă secundară, fiă cu unu cuvântu ori-ce instituție de cultură națională seu umanitară, a fostu ideea dominantă a sufletului lui Popasu; visul, care nu i-a datu pace, până ce nu a isbutitu a-i da trup și formă.

Așa a fostu Popasu în Brașov ca protopop; așa a fostu ca episcopu alu Caransebeșului; unu vrednicu bărbatu alu națiunei sale.*)

Crisa în Franca.

Căderea ministerului Floquet a datu nascere unei crise seriose și amenințătoare în Franca. Toți din tute părțile se întrăbă cu în-grijire, că ore cine va fi urmașul lui Floquet și ore fi-va elu unu bărbatu atât de energicu și de înțeleptu, ca se pōtă pune stavilă povoiului boulangist. ce amenință cu distrugere aședămintele de față republicane ale Franciei?

I s'a preșis ministerului radicalu republicanu Floquet căderea încă din ziua când generalul Boulanger a raportat cunoscuta victoriă electorală în Parisu. Opiniunea publică s'a pronunțat pe stradele Parisului pentru Boulanger, inamicul celu mai inverșunatu alu lui Floquet. De atunci dılee cabinetului presidat de acesta au fostu numărate.

Floquet a comis greșela, că față cu Boulanger, care câștiga

*) După „Școla și Familia“ din 1887.

din dı în dı mai mare influință asupra masselor, a creșutu a isbuti după principiul: „cuiu cu cui se scōte afară“, strigând împreună cu boulangistii: „sē revisuimū constituiunea!“

Prin aceea însă, că Floquet a primitu în programul seu revisiunea constituiiei, a produsu neînțelegeri și scrisuini în sinul republicanilor și a încurajatu numai planurile celor cari voru sē rēstōrīne aședămintele de față ale Republicei.

Pe când republicanii se certau între sine, generalul Boulanger dobēdea isbēndă după isbēndă în departamente, până ce a învinsu în fine și la alegerea din Parisu. Acestă alegere a datu o lovitură de mōrte autoritătii cabinetului Floquet și din acestă momentu Ferry, șeful oportuniștilor republican, care odinōră a mersu mână'n mână cu Gambetta, a făcutu cea mai aspră opoziția cabinetului Floquet, din causă că acesta voia cu ori-ce prețu sē revisuiescă constituiia tocmai în nisce momente, când partizanii lui Boulanger se pregăteau a da tōtă puterea publică pe mână unei constituante.

Francia era amenințată astfel a ajunge pe mână unui dictatoru seu a deveni prada anarchiei. De aceea se unira oportuniștii republican cu monarchiștii moderați spre a rēsturna ministeriul Floquet. Acestă cerea a se pune la ordinea dılee revisiunea constituiiei, er camera se pronunță pentru amānarea revisiunea.

Până acuma n'a reușitu încă președintele republicei Sadi-Carnot sē formeze unu nou ministeriu. Se vorbește de rechiāmarea lui Rouvier la ministeru. In ori ce casu republicanilor nu le rămāne alta, decâtu a disolva parlamentul de față. Deja ei au luat mēsuru pentru a pune ōrecare stavilă influenței lui Boulanger la noule alegeri, prin aceea că au casatū scrutiniul pe liste și au reformatū legea electorală.

Totul depinde dēr dela votul țerii la alegerile generale. Dacă maioritaea se va pronunța în favōrea lui Boulanger, tōte stăruințele republicanilor voru rămāne zadarnice și Francia va trece prin nisce schimbări și străformări, ale carorū rezultate finale nici că se potū ađi prevedē.

SCIRILE DILEI.

† Ioanū Popasu. Marți în dıua înmormēntării Prēsfinției Sale Episcopului Popasu se va celebra liturghie la biserica sf. Nicolae din locu, unde va asista tinerimea dela școlele centrale condusă de corpul profesoralu, er Dumineca viitōre se va oficia unu parastasū. Din acestū incidentu protopopul Brașovului d-lu I. Petricu a datu unu cercularu în întregu protopopiatul de a se oficia de asemenea câte unu parastasū, er Lunu și Marți sē se tragă de douē ori pe dı clopotele. Comitetul bisericei sf. Nicolae și Eforia școlēlor centrale a trimisu reprezentanți la Caransebeș, cari sē depună câte o cunună pe cosciugul defunctului.

† Iosifū Fericeanū, profesorū și catechetū la gimnasiul românū din locu, după unu serviciu de 26 ani, a încetatū din viață Sămbătă în 5 Februarie. În mormēntarea se va face Marți în 7 Februarie la 3 ore d. a. în cimiterul bisericei sf. Nicolae. Adresāmū intristatei sale fiice și intristatului seu ginere condolențele nōstre.

Din comitatul Turda-Arieșu. S'au estradatū din acestū comitatū în luna lui Ianuarie 28 de pașapōrte pentru liberă trecere în Romānia. Din darea directă s'au incassatū în acestă lună 8248 fl., rămānēndū restanță 235,027 fl. 99 cr.

De vorba Kossuth. În reprezentanța orășenescă a Budapestei s'a întâmplatū unu incidentu caracteristicu pentru dinasticismul șovinistilor ungur. Primarul începū sē cetēscă rēspunsul împēratului. Toți se ridicarū, numai Polonyi, deputatul, nu. Atunci i-se strigă sē se ridice. Polonyi însă rēspunse, că „vorbește numai primarul“. „Dēr elu raportēză cuvintele regelui,“ i-se rēspunse. Atunci se ridică. De-ar fi fostū vorbele lui Kossuth, cum se mai ridică șovinistul!

Balul pompierilor voluntari din Dobra anunțatū pe 2 Februariu a. c. din causă cunoscută, s'a amānatū pe 23 Februariu 1889 st. n. Despre acestă comandă încunoscimētză pe publicu.

Parastasū pentru arhiducele Rudolfū.

Năsēdū, Faurū 1889.

În dıua înmormēntării de piā memoriā a decedatului nostru principe de coronă Rudolfū, în care și noi Romāni aveamū multă speranță, s'a ținutū și în Năsēdū la 5 Faurū 9 ore a. m. unu

„Părăstasū“ solemnū pentru repausul sufletului adormitului, la care au participatū tōte oficiile publice, junimea gimnazială și dela școla fundatiōnală în frunte cu stindardul gimnazialu îmbrăcatū în doliu sub conducerea corpului profesoralu și învățătorescu, apoi inteligența din locu, oficerii pensionați și multū publicu.

La sf. liturgiā a pontificatū Reverendissimul d-nū vicariu Gregoriu Moisilū cu asistența d-lorū profesori și protopopi on. Leone Pavelea și Maximū Popū și a capelanilor Ionū Nēscuțiu și Ionū Macavei. Cântările le-a executatū bine chorul studenților. Predicā acomodată a ținutū d-lu Maximū Popū. La amēdū și la 4 ore s'au trasū clopotele. Eternā fiā-i amintirea!

M.-Oșorheiu, 12 Februarie n. 1889.

Astăzi s'a celebratū o liturgiā cu părăstasū în biserica gr. cat. de aici prin D-lu protopopu Vasilie Hossu pentru eterna odihnă a sufletului principelui de coronă Rudolfū, la care a asistatū unu publicu inteligentū și fōrte numerosū. S.

Convoitul demonstranților.

În sēptēmāna trecutā ni-se telegrafiasē din Pesta, că pe eri, Duminecă, se pregătea unu convoiu de demonstranți. Convoitul s'a ținutū, precum ne spune o telegramă de ađi. Ețā cum a fostū întocmitū:

Rēnduri de câte 16 persōne, fiecare stegarū escortatū de unu deputatū opoziționalu, în capul și în cōda convoiului de asemenea deputați; împărțirea de cocarde naționale unguresc din partea femeilor la participatorii demonstranți, acesta pe piēta lui Calvin. Apelul s'a împărțit și în provinciā. Steagurilor li-s'au adausū și inscripțiuni. Pe corso aplecarea steagurilor și strigăte de „eljen a Kiraly“, ca se se auđă de partea cealaltă a Dunării la palatul din Buda. Convoitul a cutrieratū dup'amēdū tōte stradele Pestei. Poliția l'a încuviințatū numai după-ce arangerii și mai multū deputați dietali au garantatū menținerea ordinei și a liniștei.

Correspondența „Gaz. Trans.“

Năsēdū, în Faurū 1889.

Onoratā Redacțiune! În anii trecutū multe s'au scrisu prin dıarele nōstre de cătră correspondenți asupra vieții nōstre sociale și asupra disharmoniei ce esistă la noi.

E dreptu, că multe au fostū adeverate, dēr multe și esagerate. Vedū acum, că acei correspondenți nu vō relateză nimicū despre unu pașu salutarū ce

pentru a-i plăcē, cei mai bunți actori, cei mai bunți cântăreți au de lipsă sē învețe ase da de-a rōta și sē rivalizeze în agilitate cu jucătorii de maimuțe și din circurile de pe la tērguri. Dacă nu suntū jocuri, nu suntū nici aplause; însă unu hornpipe*) e deliciosū; unu actorū, care în decursu de o oră încă nu e în stare sē-și ținā pālăria în capu, ilu trimite în altū șēptelea ceru, și se vede chiar publicu din primele fanțeluri în Londra aplaudāndū asemenea lucruri. Astfelu de bufonerie făcū pe Scoțianu sē suridā, dēr numai de milă.

Cockney-ul! Ați dīs totū, când dıceți acestū nume; este unu individū, care își va critica opera Faust, pentru că încă până ađi nu s'a introdusū în scena de Kermesse**) unu acrobatu, care sē umble pe capu, seu sē de sea de-a rōta.

Nu, nicidecum, Scoțianul n'are de locu astfelu de spirit: în privința spiritului este gurmand și apretiază numai bucatele fine. O replică promptă și fină ilu gādile plăcutu; elu înțelege din jumtatea de vorbă; elu este bāiatū bunu

*) Jocul matrosilor englesi.

**) Tērgul în Belgia și Olanda.

și scie de glumă, după cum înțelege gluma. Vioiciunea cugetării sale și subtilitatea caracterului seu ilu făcū sē găsescă reflecțiuni de gustu, analogii glume și neașteptate. Elu nu sufere de afectatiune, acea prapastie mare a spiritului; elu e naturalu, plinū de naivitate; are spiritū, dēr nu face nici odată spiritū și nici odată nu i-s'a pututū aplica versul lui Gresset: „Cine vrea sē aibă spiritū, perde și pe celu ce-lu are.“

Da, Donald are spiritū, dēr posedē și calități mai solide. În ceea ce privește moralulū, îi vomū face îndată cunoscința. Cātū pentru staturā, privește pe unu erou: elu e unu voinicū pare-că făcutū din petră și anume destinatū a face sē înainte și sē progrneze lucrulū. Capulū bine aședatū între umeri largi, trupulū ososū, robustū, bine făcutū, ochiulū micu și vioiu, muschii de feru, o mână, care face sē-ți trosnescă ōsele când își stringe pe a ta, pulpele tari și picioare late și pline, cari înaintează numai cu reflecșiune și se aședă numai după ce a încercatū terenulū, astfelu e Donald.

E superfinu a mai aminti, că de regulă trăsese multū. N'am cunoscutū nici-

odată unu creștinū atât de sigurū că merge în raiu, și care sē se grābescă atât de puținū sē plece, ca elu. Trimița judecății celei de pe urmă va fi pusā la gură de sigurū de unu Scoțianū.

Pentru ce reușese Scoțianul preste totū? Pentru ce în Australia, în Noua Zelandā, în tōte coloniile englese ilu gāsimitū proprietarū, directorū de companii, în fruntea tuturorū întreprinderilor? Pentru ce mai departe în usinele din Britania mare dirigenți (contre maîtres) suntū în generalū Scoțieni?

Ei, Dōmne! Lucru fōrte simplu. Succesulū e datoritū arareorū împrejurărilorū estroordinare, seu norocului, cum le place celor scāpătați sē dıcă. Scoțianul este economū, cumpatatū, pozitivū exactū, sigurū, lucrătorū și stăruitorū. Elu se scōlă de dimineță; când nu câștigă decâtū 2 franci pe dı, elu pune 1/2 seu 1 francū la o parte; își vede de afacerile sale și nu se amestecă nici odată în ale altora.

Adăgēndū la aceste calități corpulū descrisū, corpū sănătōsū, ososū, robustū și datatū la ostenelā prin tōte exercițiile

salutare, se pōte ușorū înțelege pentru ce reușese Scoțianul preste totū.

Religiunea lui ilu învață sē credā în Dumnezeu și sē aibā încredere în propriile sale puteri, religiunea mai practică decâtū tōte, care are „ca devisă: „Ajută-ți și cerulū încā te va ajuta!“

Dacă Scoțianul sufere naufragiu pe vre-o insulă perdată în Oceania, se pōte garanta, că în câți-va ani ilu veți vedē proprietarū instalatū, făcēndū a i-se plăti arēndā și dijma din partea indigenilorū. Acolo, unde Englesulū și cu deosebire Irlandesulū mōre de tōme, Scoțianulū mânăncă; unde mânăncă Englesulū, Scoțianulū prāndēscē.

Mica scenā următore ne aratā pentru ce în colonii d. e. se gāsese Scoțianulū moșierū-arēndașū, pe când Irlandesii simpli plugari:

Odinōră D-lu O' Bell avea o bucătărăsā irlandesā, fatā onestā, credinciosā și de o devoțiune pe cātū de sincerā, pe atâtū de puținū practicā. Fata de casā, adeveratā Scoțianā, intrā odatū în bucătăriā și gāsese pe brava irlandesā în

s'a făcută la noi tocmai în interesul vieții noastre sociale, ori că doră n'usă înțelege și ce acesta și le place mai bine critica și reporturile despre defecte și lăturile rele, ori că mai bine le-ar plăce a vă reporta despre alte părădi și spanțuri inutile.

Vină dér eu cu plăcere a [vă]reporta următoarele :

Încă în Octombrie anul 1887 s'au asociat mai multe domne, domnișore și domni spre a forma un chor mixt, și sub conducerea bravului nostru profesor de musică I. Fischer în 2 ore pe săptămână au învățat mai înteu într-o liturgiă grecescă pe note, și după-ace acestor chor a fost bine exercitată a cântat în vr'o câteva rënduri această liturgiă în biserică cu succes demn de totă lauda delectând mult pe publicul auditor. După aceste a mai învățat și alte poezii, imnuri și romane și încă în Aprilie anul trecut au dat un concert cu succes laudabil. În deosebii acestor chor a eselat în 4 Octombrie anul trecut cu ocaziunea săntirei noului edificiu gimnasial, când sub s. liturgiă, la care a pontificat Ilustritatea Sa bunului nostru arhiepiscop Dr. Ion Șabo cu asistența întregii preoșimii tractuale, a cântat liturgia întregă așa de frumos, încât însuși Episcopul a rămas încântat de armonia plăcută și sonoră a acestui chor și s'a exprimat foarte favorabil despre el.

Încă în anul trecut vre-o câteva dame și domni din acestor chor au conceput ideea nobilă și sublimă de a forma o „Reuniune de cântări” regulată după toate formele, cu statute etc. Dis și s'a făcut spre lauda lor. S'au făcut statute și s'au înaintat ministerului spre aprobare, s'a constituit această Reuniune sub direcțiunea zeolusului avocat din Năsăud Dr. Alesiu Larionescu alegând și un Comitet.

Acastă Reuniune după statute poartă numirea de „Reuniunea damelor române din Năsăud pentru cultivarea cântului bisericesc”.

Membrii activi în această reuniune au fost delă început, sunt și am firma speranță, că vor fi și pe viitor, dintre domne următoarele : d-na Elisabeta Tanco n. Mureșianu, d-na Anastasia Popițianu n. Maniu și d-na Valeria Tanco n. Pavelea; apoi domnișorele : Saloina Pavelea, Rosa și Aurora Goldschmidt, Elisabeta Verzariu, Helena Pavel, Emilia Mihailă Hedvig Ulreich, Constanța Anca, Elisabeta Vasilichi, Gabriele Petri și Ana Ilieșu, apoi domni : Dr. Alesiu Larionescu, d-lă profesor gimnasial Gavrilă Scridonă, Ion Șabo și Ion Gheție, apoi d-nii învățător dela școla fundatională Iuliu Pop și domnul asculțător de drepturi Dionisiu Login.

genunchi rugând cerul să aprindă focul.

Dér sunt lemnele ude, strigă Scoțiana, cum vrăi să se aprindă? Răgă-te la Dumnezeu, decât vrăi dér el e așa de ocupat, că înainte de a te gândi să-l conturb pentru așa lucru neînsemnat, ai face mai bine să pui sera lemnele să se usce în cuptor și dimineața de sigur ar arde ca făclia.

„Si acesta e o credință”, îi duse cineva, cui îi spuse D-lă O' Rell întempleră. Densul însă presupune că este lenă.

Doctorul Norman Macleod istoricesce, că fiind odată în lunte pe un lac în Highlands, isbucni fără de veste o furtună, care amenința cu urmările cele mai serioase. Doctorul, om mare și tare, era însoțit de un ministru scoțian mic și slăbuț. Acesta se adresa către conducătorul, îi vorbi de pericolul amenințător și propuse ca toți cei de pe lunte să începă imediat să facă rugăciuni.

— „Na, na”, duse luntrașul, „mititelul poți să se răge, dér cel mare să ia două lopheți, séu, decât nu, suntemem perduti.”

Membrii ajutătorii se înscriu și acum despre cari Vă voui raporta după terminarea înscrierii.

Mă nutresce speranța, că în această reuniune atât de măreț și nobilă vor mai intra și alți membri, și mai vartos aceia nu se pot escusa, pe cari buculă D-șeu i-a îndestrat cu voce frumoasă, ar fi de dorit să nu-și ascundă talentul în pământ, ci să delecteze cu el și pre alții. Dacă bunii noștri plugari arată atât de mult interes pentru cantu, care atât de mult ne mângăie și delectă în necazurile și suferințele ce și de și vin asupra capului nostru, și dicit acești plugari formă în multe locuri coruri pentru cultivarea cantului, cu atât mai tare se așteptă dela Năsăudenii, unde e ramura inteligenței, școle de model și puteri, cu cari se pot produce pe acest teren rezultate frumoase la Sibieni, Brașovenii etc.

Acastă Reuniune de cântări a delectat mult publicul din Năsăud și în presă anul nou cu un concert aranjat după programa alăturată :

1. „O ce veste minunată”, colindă, cor mixt. 2. „Die Taube”, duet esecutat de Elisabeta Tanco și Dr. Alesiu Larionescu acompaniat de corul mixt. 3. „Mandolinata”, solo esecutat de Valeria Tanco cu acompaniament de harmoniu. 4. „Fantasia din opera Lucia de Lamermore”, solo violină esecutat de Ion Pop cu acompaniament de harmoniu. 5. „Copila română”, de Vulcan, declamațiune de d-șora Sabina Pavelea. 6. „Die kleine Fischerin”, solo esecutat de d-șora Hedvig Ulreich și acompaniat de corul mixt. 7. „Luna suride”, romanță esecutat de corul mixt. 8. „Vorbă multă săracă”, cor mixt.

Publicul a fost foarte mult și toți au fost încantați. La meșul nopții a salutată anul nou profes. gimn. G. Scridonă prin o vorbire frumoasă, după care corul mixt îndat a cântat colindă „O ce veste minunată”. Petrecerea cu joc a fost foarte animată și a durat până către ziua. Concertul în genere a reușit foarte bine, corul a esecutat piesele foarte bine.

În deosebii multă a delectat publicul auditor solo „Mandolinata” esecutat de d-na Valeria Tanco cu o voce plăcută și sonoră, apoi cu mult efect a declamat și poezia „Copila română” d-șora Sabina Pavelea, cu curaj, destăitate și voce clară. Aud că venitul curat al acestui concert a fost de vre-o 30 fl.

Inchei cu aceea dorință, că această Reuniune să ne mai delecteze din când în când și să ne mai alineze durerile, necazurile și suferințele, ce vedem că acum cu grosul năpădesc asupra capului foștilor grănițeri.

Unu fiu de grănițeru.

Rășnov, 30 Ianuarie v. 1889.

Domnule Redactor! O rubrică nouă s'a deschis în timpul din urmă în ziarurile noastre. Voind a'mi arăta părerile mele la cele cuprinse în această rubrică, îmi permit a vă cere ospitalitatea colonelului prețutului ziar, ce redactați.

Avem soră nefericită de a fi în toate înderștelor altora, și nici nu e de mirare, pentru- că noi am început a gusta binefacerea lumii cu libertate abia de 40 de ani.

In fața acestui adevăr ar trebui să ne opintim cu puteri nu numai îndoite ci chiar însutite, pentru ca să putem ține pasu cu nașionile ce ne incunjoră.

Cu toate acestea sunt multe de făcut, cari trebuiesc luate din capăt atât de noi cât și de mulți din vecinii noștri. Una dintre aceste afaceri este lucrul de mână în școlele populare. Acesta este rubrica cea nouă a ziarurilor noastre pomenită mai sus.

Cu vie mulțumire am citit în mai multe foi ale noastre articolul „O cestiune arădețore”, subscris de d-lă George Moiană, bine cunoscut publicului român prin stăruințele sale pentru răspândirea industriei de casă la popor. Insuflețit în mare măsură pentru

ideia d-lui Moiană de a forma reuniuni pentru sprijinirea pe toate căile a lucrului de mână, am adus în vorbă această afacere pretutindenea, unde am avut vre-o întâlnire cu colegi de ai mei séu cu alți omeni pricepători și pot mărturisii cu deplină satisfacțiune, că nu am aflat până acum nici măcar o singură voce, care să aducă vre-un motiv în contra. Toți ca într-un glas au accentuat necesitatea apucării acestui lucru cu totă serioșitatea și cu totă tăria. Până acum am stat numai pasiv la încercările, ce s'au făcut în privința acesta de unii colegi de ai noștri și mai vartos de d-nii Moiană și Mușlea. Să primim și noi angagiamentul de a intra în rëndul D-lor. Succesele cele mari, la cari au ajuns D-lor pe lângă mijloce slabe, ne pot servi ca dovadă destul de puternică, cumă lucrul nu e greu de făcut. Să ne punem și noi pe lucru, pentru că învingerea greutăților va fi cu atât mai ușoară, decât va fi munca împărțită între mai mulți muncitori. Să avem numai bunăvoință și atunci vom merge sigur înainte.

Toate împrejurările noastre naționale ne forțează cu totă tăria a începe o activitate serioasă pe terenul acesta. Cu multă dibăciă dovedește acestă și d-nul Moiană în cartea sa „Lucrul în școlă” asupra căruia atrag atențiunea tuturor colegilor spre a se lămuri și familiarisa cu obiectul lucrului de mână.

Esprim părerea și dorința tuturor colegilor mei, cu cari am discutat în privința acesta, ba cred, că nu greșesc, decât dicit, că totalitatea întregă a învățătorilor noștri vor consimți cu mine, ca să lucrăm cu toții în cercurile cunoscuților noștri în favorul lucrului de mână, să înființăm societăți séu reuniuni spre scopul acesta, să colectăm ajutoare în bani pentru de a pute înlesni ținerea cursurilor de vară pentru învățători, atât prin d-nii Moiană și Mușlea, cât și prin alți colegi pregătiți în lucrul de mână.

După împrejurările noastre am venit la convingerea, cumă reuniunile amintite le putem întemeia numai sub auspiciile bisericii în fie care protopopiat séu și câte 2—3 protopopiate la olată. Membru al acestor reuniuni poate fi fiecare individ care vosesce a da ceva ajutor reuniunii de care se ține spre scopul lucrului de mână. Inspecțiunea supremă asupra reuniunilor s'o aibă prea Venerabilul Consistoriu.

Cu multă bucurie amintesc aici, cum că pre onoratul D-nă Protopop al tractului nostru al Branului, Traian Meșianu, după cum sunt informat a și avut înțelegere cu mai mulți preoși asupra pașilor ce se vor întreprinde în privința acesta.

Un impuls îndoit de mare s'ar da acestor întreprinderi când s'ar lua dispoziții oficiale din partea venerabilului Consistoriu și acesta sperăm că va și urma, căci pre Venerabilul Consistoriu archidieceșan din Sibiu, după cum m'am informat, se ocupă cu cestiunea lucrului de mână deja de câți-va ani de zile cu multă stăruință.

Ar fi de dorit, că ce va fi de făcut, să se începă cât mai curând, ca să se potă face posibilă ținerea unui curs pentru învățători în vėra viitoare, care curs s'pezor, că și D-lă Moiană îl are în vedere.

Inchei sperând un succes pe deplin mulțamitor în cestiunea sus pomenită.

G. Proca.

Învățător diriginte la școla capitală din Rășnov.

Die Puppenfee este un încântător balet, care de cãva timp face ca opera curții din Viena să fiă bine cercetată, desfășurând o bogăție mare de costume. Se pote numi d-șă nimerită ideia ziarului „Wiener Mode”, care reprezintă în Nr. 9 cele mai frumoșe figur din „Puppenfee”, în ilustrațiuni atât negre cât și colorate. Găsim și departe în acest frumos esemplar și o prea drăgălașă ilustrațiune colorată „toaletă de

séră,” afară de acesta încă un eseculent cuprins, obișnuit la ziarele de modă. Suplimentul „Im Budoir” este împodobit cu reușitele portrete ale tinerilor fidanți din casa împărătescă. Asupra temei de spirit „Eine Redactionssitzung der Wiener Mode” cât și asupra proiectelor de a mari cuprinsul fōiei se atrage deosebită atențiune. Prețul pentru un evartal fl. 1.50.

Cununia. D-lă Tiberiu Grecescu și ș D-șora Smaranda Maria Roșeșu și-au serbat cununia Duminecă în 5 Februrie în biserică Adormirei Maicei Domnului din Turnu-Severin.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS. (Serviciul biurului de coresp. din Pesta)

Budapesta, 18 Februrie. Convoitul de demonstranți s'a ținut amesurat programului sub conducerea deputaților opoșionali. Au fost de față cam 50,000 persone. Poliția n'a fost de față. Liniștea și ordinea a fost esemplară și menținute chiar de popor.

Telegramă part. a „Gaz. Trans.”.

Caransebeș, 17 Februrie. Preșfinția Sa Episcopul nostru Ion Popazu, după suferințe de patru zile de bronchiță, a încetat din vieță astăzi la 2 ore dimineața.

NECROLOGU.

Gregoriu Andreșian

parochu gr. cat. în Grebenișul de Câmpia, după un serviciu conscientos de 31 de ani ca preot și în alt 57-lea an al etății, în urma unui morbu greu de plumăni, astăzi la 8 ore dimineața și-a dat nobilul suflet în mâinile Creatorului. Rămășițele pămăntesc ale repausatului se vor așea Lun, în 18 Febr. n. a. c. în cimiterul gr. cat. din locu.

Cu inima înfrântă de durere aducem această tristă șire la cunoștința tuturor consăngenilor, amicilor și cunoscuților repausatului în Domnul.

Grebeniș, 15 Februar n. 1889.

Anica Andreșiană nasc. Pantea, soție; Iuliu, Octavianu, Valeriu, Cornelia, Lucretia și Emilu, student gimnasist în Sibiu, fi; Laura Vlăsa și Iulia Mărginean, nuroi. Basiliu Hoparteanu teologu abs., nepot.

Cursul pieței Brașov

din 16 Februrie st. n. 1889.

Banote romănesc	Cump.	9.37	Vend.	9.39
Argint romănesc	-	9.30	-	9.35
Napoleon-d'or	-	9.58	-	9.60
Lire turcesc	-	10.84	-	10.86
Imperial	-	9.84	-	9.86
Galbin	-	5.60	-	5.65
Scris. fonc. „Albina“ 6%	-	101.—	-	—
„ „ „ 5%	-	98.50	-	99.—
Ruble rusesc	-	127.—	-	128.—
Discontul	-	6½—8% pe an.		

Cursul la bursa de Viena

din 14 Februrie st. n. 1889.

Renta de aur 4%	-	-	-	111.30
Renta de hartiă 5%	-	-	-	94.10
Imprumutul căilor ferate ungare	-	-	-	146.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	-	-	-	99.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	-	-	-	119.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	-	-	-	114.70
Bonuri rurale ungare	-	-	-	104.75
Bonuri cu clasa de sortare	-	-	-	104.75
Bonuri rurale Banat-Timiș	-	-	-	104.71
Bonuri cu cl. de sortare	-	-	-	104.71
Bonuri rurale transilvane	-	-	-	104.71
Bonuri croato-slavone	-	-	-	105.—
Despăgubirea pentru dijma de vin unguresc	-	-	-	99.70
Renta de hartiă austriacă	-	-	-	83.30
Renta de argint austriacă	-	-	-	83.85
Renta de aur austriacă	-	-	-	111.30
Losuri din 1860	-	-	-	140.50
Acțiunile băncei austro-ungare	-	-	-	884.—
Acțiunile băncei de credit ungar	-	-	-	513.25
Acțiunile băncei de credit austr.	-	-	-	511.60
Galben împărătesc	-	-	-	5.68
Napoleon-d'or	-	-	-	9.59
Mărc 100 imp. germane	-	-	-	59.30
Londra 10 Livres sterlinge	-	-	-	121.35

Editor și Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

„SILVANIA“

INSTITUTŪ DE CREDITŪ ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚIUNI ÎN ȘIMLEULŪ SIVANIEI.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de creditŭ și economii „Silvania“, societate pe acțiuni, se învită în virtutea §-ului 20 din statute la

I-a ADUNARE GENERALĂ ORDINARĂ,

ce se va ține la 18 Martie 1889 st. n. înainte de mîdăđi la 10 ore în localitatea institutului.

Obiectele puse la ordinea ăilei suntu:

1. Raportulŭ anualŭ alŭ Direcțiunei.
2. Raportulŭ computului de revisiune asupra comitetului anualŭ, a bilanțului și a propunerilorŭ pentru împărțirea profitului.
3. Stabilirea bilanțului anualŭ și fixarea dividendelorŭ.
4. Fixarea prețului marcelorŭ de presință.

5. Alegerea alorŭ 6 membri în comitetulŭ de revisiune.
- 6! Alegerea alorŭ 2 membri în direcțiune.
7. Eventuale propunerii din partea direcțiunei.
8. Determinarea scopului spre care este a se întrebuinta suma amintită în § 99 p. f.
9. Esmiterea alorŭ 3 membri pentru verificarea procesului verbalŭ.

Se atrage atențiunea d-lorŭ acționari la dispusețiunea §-ului 23 din statute, în sensulŭ căruia „la adunarea generală au votŭ numai acei acționari, cari cu celŭ puținŭ jumătate de anŭ mai înainte suntu trecuți în registrulŭ acționarilorŭ și ca atari celŭ puținŭ cu o ăi înainte de adunarea generală au depusŭ la direcțiunea institutului acțiunile sale eventualŭ și documentele de plenipotență.“

Acțiunile și eventualele documente de plenipotență suntu a se depune la cassa institutului celŭ multŭ până la 17 Martie st. n. 6 ore după mîdăđi.

Șimleulŭ-Silvaniei, la 12 Februarie 1889.

Direcțiunea institutului.

Incheierea socotelilorŭ institutului de creditŭ și economii „SILVANIA“ din Șimleu pentru primulŭ anŭ de gestiune dela 1 Ian. 1888 până la 31 Dec. 1888

Contulŭ bilanțului

Active:		Pasive:	
Capitalŭ de acțiuni, rate restante	2,665 93	Capitalŭ socialŭ:	
Cassa în numărare	2,273 18	1500 acțiuni a fl. 50 v. a.	75,000
Cambii de bancă escomptate	187,211 79	Depunerii pentru fructificare	69,154 54
Imprumuturi pe ipotecă	14,376	Cambii de bancă reescomptate	53,763 22
Imprumuturi pe obligațiuni	50	Interese transitoare anticipate pe 1889	2,935 92
Efecte publice	150	Diverse conturi creditore	288 15
Mobiliarŭ	787 61	Profitŭ curatŭ	6,513 92
după amortisare de 10%	78 76		
Diverse conturi creditore	220		
	207,665 75		207,665 75

Contulŭ profitului și perderilorŭ:

Esiri:		Venite:	
Interese:		Interese:	
pentru depunerii spre fructificare	2324 77	dela cambii de bancă	9100 18
„ cambii reescomptate	1295 96	„ imprumuturi pe ipotecă	601 30
Spese:		„ imprumuturi pe obligațiuni	6 —
a) salariă și marce de presentă	2302 10	„ capitalele depuse	830 71
b) chiriă, porto, spese diverse	704 45	de întărđiare	82 21
Contribuțiune;		Spese de fundare	78 99
10% dare la interese dela depunerii	196 98	Provisiuni	1702 97
Amortisațiune		Diverse	1056 58
din mobiliarŭ	78 76		
Scopuri de binefaceri	42 —		
Profitŭ curatŭ	6513 92		
	13,458 94		13,458 94

Șimleu, la 31 Decembrie 1888.

Andrieu Cosma m. p.,
președinte.

Augustinŭ Marcușiu m. p.,
cassarŭ.

Ioanŭ P. Lazarŭ m. p.,
comptabilŭ.

Acestŭ bilanțŭ esaminându-se și confruntându-se cu registrele principali și ausiliari ale societăței, ținute în bună regulă, s'au găsitŭ în consonanță cu aceleași și esactŭ.

Datŭ Șimleulŭ Silvaniei, la 12 Februarie 1889.

Membrii ai direcțiunei:

Alimpiu Barboloviciu m. p., George Papp m. p., Ioanŭ Vicașiu m. p., Ioanŭ Serbu m. p., Danielŭ Delei m. p., Florianŭ Cocianŭ m. p.,
președinte. Ioanŭ Moldovanŭ m. p., Florianŭ Marcusiu m. p., Georgiu Aciu m. p.

Comitetulŭ de revisiune:

George Filepŭ m. p.,
președinte.

Dr. Ioanŭ Nichita m. p.

Vasiliiu Marinceșiu m. p.

Demetriu Suciu m. p.

AVIS.

Subsemnatulŭ facŭ onor. publicŭ cunoscutŭ, că am deschisŭ o

Măcelăria

sub conducerea d-lui

STEFANŪ BUREȚIA

în Têrgulŭ Cailorŭ No. 61

(colțu dela Valea Iată)

și că mă voiu sili a satisface tuturorŭ dorințelorŭ a onor. mușterii, provădendŭ acestă măcelăria totdeuna cu carne de vită, de porcŭ și de vițelŭ, calitatea cea mai bună și cu prețuri moderate.

1 kilo carne de vită costă acuma numai 30 cr.

Cu distinsă stimă

Demetriu D. Iarca.

ABONAMENTE

la „GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni 3 fl. Pe șese luni 6 fl. Pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni 10 fr. Pe șese luni 20 fr. Pe unŭ anŭ 40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ 2 fl. Pe șese luni 1 fl. Pe trei luni 50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anŭ 8 franci. Pe șese luni 4 fr. Pe trei luni 2 fr.

Avisŭ d-lorŭ abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe couponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ ăiarulŭ nostru până acuma.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonați, că mai avemŭ din anii trecuți numeri pentru complectarea colecțiunilorŭ „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potŭ adresa la subsemnata Administrațiune în casŭ de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“